

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 6 d'agost de 2025

**Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. III. La Pasqua de Jesús. 1.
La preparació del sopar. «Prepareu-nos allí el sopar» (Mc 14,15)**

Benvolguts germans i germanes,

Continuem el nostre camí jubilar cap al descobriment del rostre de Crist, en qui la nostra esperança agafa forma i consistència. Avui comencem a reflexionar sobre el misteri de la passió, mort i resurrecció de Jesús. Comencem meditant un verb que sembla senzill, però que custodia un secret preciós de la vida cristiana: *preparar*.

A l'Evangeli de Marc s'explica que «el primer dia dels Àzims, quan se sacrificava l'anyell pasqual, els deixebles van dir a Jesús: “On vols que anem a fer els preparatius perquè puguis menjar el sopar pasqual?”» (Mc 14,12). És una pregunta pràctica, però també carregada d'expectació. Els deixebles intueixen que alguna cosa important és a punt de passar, però no en coneixen els detalls. La resposta de Jesús sembla gairebé un enigma: «Aneu a la ciutat i vindrà a trobar-vos un home que duu una gerra d'aigua» (v. 13). Els detalls es tornen simbòlics: un home que duu una gerra —gest habitualment femení en aquella època—, una sala en el pis superior ja preparada, un amo de la casa desconegut. És com si totes les coses haguessin estat preparades per endavant. De fet, és així. En aquest episodi, l'Evangeli ens revela que l'amor no és fruit de l'atzar, sinó d'una elecció conscient. No es tracta d'una simple reacció, sinó d'una decisió que requereix preparació. Jesús no afronta la seva passió per fatalitat, sinó per fidelitat a un camí acollit i recorregut amb llibertat i cura. Això és el que ens consola: saber que el do de la seva vida neix d'una intenció profunda, no d'un impuls sobtat.

Aquella sala del pis superior ja preparada ens diu que Déu sempre ens va al davant. Fins i tot abans que ens adonem que necessitem acollença, el Senyor ja ha preparat per a nosaltres un espai on reconèixer-nos i sentir-nos els seus amics. Aquest lloc és, en el fons, el nostre cor: una “sala” que pot semblar buida, però que només espera ser reconeguda, omplerta i custodiada. La Pasqua, que els deixebles han de preparar, està en realitat ja preparada en el cor de Jesús. És ell qui ho ha pensat tot, disposat tot, decidit tot. Malgrat això, demana als seus amics que facin la seva part. Això ens ensenya una cosa essencial per a la nostra vida espiritual: la gràcia no elimina la nostra llibertat, sinó que la desperta. El do de Déu no anul·la la nostra responsabilitat, sinó que la fa fecunda.

Avui, com en aquell moment, hi ha un sopar per preparar. No es tracta només de la litúrgia, sinó de la nostra disponibilitat a entrar en un gest que ens supera. L'Eucaristia no se celebra només a l'altar, sinó també en la vida quotidiana, on és possible viure-ho tot com ofrena i acció de gràcies. Preparar-se per a celebrar aquesta acció de gràcies no significa fer més, sinó deixar espai. Significa treure allò que destorba, rebaixar les pretensions, deixar conrear expectatives irrealistes. Massa sovint, de fet, confonem els preparatius amb les il·lusions. Les il·lusions ens distreuen, els preparatius ens orienten. Les il·lusions cerquen un resultat, els preparatius fan possible un encontre. L'amor veritable —ens ho recorda l'Evangeli— s'esdevé fins i tot abans de ser correspost. És un do anticipat. No es fonamenta en allò que rep, sinó en allò que vol oferir. És el que Jesús

va viure amb els seus: mentre ells encara no l'entenien, mentre un estava a punt de trair-lo i un altre de renegar d'ell, ell preparava un sopar de comunió per a tots.

Estimats germans i germanes, també nosaltres som convidats a «preparar la Pasqua» del Senyor. No sols litúrgica, sinó també la de la nostra vida. Cada gest de disponibilitat, cada acte gratuït, cada perdó ofert per endavant, cada esforç acceptat amb paciència és una forma de preparar un lloc on Déu pot habitar. Podem, doncs, preguntar-nos: ¿quins espais de la meua vida em cal reordenar per tal que estiguin llestos per acollir el Senyor? ¿Què significa per a mi avui preparar? Potser renunciar a una pretensió, deixar d'esperar que l'altre canviï, fer el primer pas. Potser escoltar més, obrar menys o aprendre a confiar en allò que ja està disposat.

Si aollim la invitació a preparar el lloc de la comunió amb Déu i entre nosaltres, descobrim que estem envoltats de signes, encontres, paraules que ens orienten cap a aquella sala, espaiosa i ja preparada on se celebra incessantment el misteri d'un amor infinit, que ens sosté i sempre ens precedeix. Que el Senyor ens concedeixi ser humils preparadors de la seva presència i, en aquesta disponibilitat quotidiana, creixi també en nosaltres aquella confiança serena que ens permet afrontar-ho tot amb el cor lliure. Perquè allí on s'ha preparat l'amor, la vida pot realment florir.